

1978 ஏப்ரல் 2] [மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : “1973-ம் ஆண்டு சிறு வழக்கு மாநகர் நீதி மன்றங்கள் (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 4/73)” சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள், (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/73).

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 6/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

சமய நிறுவனங்களில் உண்டியல்களையும், அத்தகைய ஏனைய பெட்டகங்களையும் வைத்துப் பராமரிப்பதற்குப் பொருந்துகிற விதிகள் தற்போது எதுவுமில்லை. மேற்சொன்ன நோக்கத்திற்காக விதிகள் இயற்றுவதற்கு தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) வெளிப்படையான விதித்தறையும் இல்லை. இது குறித்து ஒரே சீரான நடைமுறையைப் பின்பற்றுவது அவசியமெனக் கருதப் படுகிறது. எனவே சமய நிறுவனங்களில் உண்டியல்களையும் அத்தகைய ஏனைய பெட்டகங்களையும் வைத்துப் பராமரிப்பதற்கு விதிகள் இயற்ற அரசுக்கு அதிகாரமளித்து, மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 116-வது பிரிவைத் திருத்துவதென்று முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்ட வரைவு மேற்சொன்ன முடிவுக்குச் செயல்வடிவம் அளிக்கிறது.

@21-3-1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளி யிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1973 ஏப்ரல் 2]

இம்மன்றம் இதனை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த இலாக்காவிலே பல இடங்களிலேயும் அதிகமாக இந்த மாதிரியாக வசூல் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதை முறைப்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்திலே வேறு சில அம்சங்களையும் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் சில ஆலயங்களில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெருமான பித்தனை, வெங்கலப் பாத்திரங்கள் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் கிடக்கின்றன என்பதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் தேவஸ்வம் போர்டின் கீழ் இருக்கின்ற பல ஆலயங்களில், முன்பு, அந்தணர்களுக்கு இவ்வசமாக சாப்பாடு போடுவது என்ற முறை மன்னர்கள் காலத்தில் இருந்திருக்கின்றது. அதற்காகப் பல இடங்களிலேயும் பெரிய பெரிய பித்தனை, வெங்கலப் பாத்திரங்களை வாங்கி வைத்திருந்தார்கள்.

திருவெட்டூர் என்ற ஊரில் ஆதிகேசவப் பெருமாள் ஆலயம் இருக்கிறது. இந்தப் பாத்திரங்களைப் பாதுகாப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெருமான இந்தப் பாத்திரங்கள் உபயோகமற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. இப்போது அந்த இவ்வசமாக சாப்பாடு போடுகின்ற முறை இல்லை—அது மன்னர்கள் ஆட்சி காலத்திலேயே கைவிடப்பட்டு விட்டது. அந்தப் பாத்திரங்கள் மாத்திரம் இன்னும் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தப் பாத்திரங்கள் இப்போது நல்ல விலை கொடுக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. எனவே, அவற்றை ஏலம் விட்டு விற்று அந்தப் பணத்தை கோயிலின் வருவாயோடு சேர்த்துக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

சுசிந்திரம் திருவெட்டூர் கோயில்களில் இப்படிப்பட்ட பாத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் இந்த முறையில் செய்து பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அது மாத்திரமல்ல, இந்த

1973 ஏப்ரல்.2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நல்ல காரியத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற பணத்தை கல்விக்காக அதிகமாகச் செலவழிக்க, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல இடங்களில் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பெண்கள் கல்லூரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவை இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கின்ற வகையில் இந்தப் பணத்தைச் செலவழிப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்குமென்ற ஆலோசனையும் கூறிக் கொண்டு, இந்தச் சட்டம் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று என்று கூறி, அமைகின்றேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I entirely welcome the amendment that is proposed to plug the loopholes in the matter of collection of amount in hundis and also wastage in the collection of money from hundis. Sir, I would further suggest one more thing for the kind consideration of the Hon. the Minister for Religious Endowments.

Now, I find that whenever these hundis moneys are counted, there are a lot of malpractices. I think the Government should bring forward a legislation to see that all the moneys that are collected through hundies are deposited in a bank. It should not be stopped only with the money that is collected through hundis, but also the money collected through 'Laksharchana' or 'Sahasranamarchana' or in connection with any other function should be deposited in a bank.

Whatever amount that is derived by the temples should be deposited in a Bank and the money that is required by the temple to incur expenditure should be drawn from the bank. Now there is terrible misappropriation of funds taking place in many temples. While I welcome this move, I would like to suggest that depositing of money in banks should be insisted upon in all the temples, whether they are big or small.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நானும் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இந்தக் கோயில்களை முறைப்படுத்துவதன்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1973 ஏப்ரல் 2]

மூலம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை நாம் பெற முடியும். அது மாத்திரமல்ல. இன்றையதினம் நாட்டில் என்ன நடக்கின்றது என்றால், சில கோயில்களின் வருமானம் கணக்கெடுக்கப்பட்டு வரையறை செய்யப்பட்டு, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பின் கீழ் இருக்கின்றன. சில கோயில்களில் தர்ம கர்த்தாக்களை நியமனம் செய்து, வகைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி வகைப்படுத்தப்படாத கோயில்கள் லட்சக் கணக்கில் இருக்கின்றன. திடீர் என்று சில கோயில்கள் தோன்றுகின்றன. அவற்றில் உண்டியல் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான கணக்கு வழக்கும் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

சில கோயில்களில் சொத்தே இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனால், திடீரென்று திருவிழாக்களைச் செய்வார்கள், அப்போது உண்டியல் வைத்துப் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வசூல் செய்வார்கள். இதைப்போன்ற சம்பவங்கள் நிறைய தமிழ்நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றை வகை செய்யக்கூடிய முறையில் அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். திருவிழாக் காலங்களில் உண்டியல் வசூலை கண்காணிக்கின்ற முறையில் அரசு நடவடிக்கையின் மூலமாக இவற்றை வகைப்படுத்த முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். மேலும், இரும்புப் பெட்டிகளைக் கொண்டு உண்டியலை ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையைக் கையாள வேண்டும்.

அந்த உண்டியலை உடைக்கின்றபோது தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கின்றது. இந்த விதியைச் சரியான முறையில் கடைபிடிப்பதன் மூலம் உண்டியல் வசூலில் பலவிதமான சீர்க்கேடுகள் இல்லாமல் தடுக்க முடியும். அந்த வகையில் அரசு செயல்பட்டு, உண்டியல் வசூலை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இந்த அற நிலையங்களிலே உண்டியல்களைச் சீரமைப்பதற்கும், உடைக்கும் போது சில முறைகளைக் கையாளுவதற்கும் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பல கோயில்களிலே இன்றைக்கும் உண்டியலை உடைக்கும்போது தவறான முறைகளை அனுசரித்து வருகிறார்கள். இதில் வரையறை இல்லை என்ற சூழ்நிலை

1973 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இருப்பதால் இந்த இலாக்காவில் உண்டியலை உடைக்கும்போது ஒருசில முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சில கோயில்களில், எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, திடீரென்று திருவிழா நடத்தும்போது வசூல் கணக்கை அறங்காவலர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற நிலை இருக்கிற காரணத்தால், கணக்கைக் கொடுப்பதில்லை. அதே சமயத்தில் பொதுமக்களே விரும்பி சில ஆலயங்களில் நல்ல பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று செய்கிற போது, அவர்கள் அறங்காவலர்களையும் மற்றவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு தான் நன்கொடை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால், பல அறநிலையச் சங்கங்கள் செய்யக் கூடிய பணிகளைத் தடுத்துவிட நேரிடும்.

ஆகவே, எல்லாவற்றையும் அறங்காவலர்களின் கீழ், அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் செய்ய வேண்டுமென்பது தவறு. பொது மக்களாகச் சேர்ந்துகொண்டு நான்கு பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டு திருவிழா நடத்துகிறார்கள் என்றால், அந்த நான்கு பேர்களுக்குள்ளேயே கணக்குக் காட்ட வேண்டிய நிலையில் இருப்பார்கள். இந்த முறையில் சில சங்கங்கள் நல்ல முறையில் அறநிலையப் பணிகளைச் செய்து கொண்டு வருகின்றன. அதைத் தடுக்காமல், இப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் அறங்காவலர்கள் தலையிடாமல் இருப்பது நல்லது. அதேசமயத்தில் எங்கேயாவது புகார்கள் வருமேயானால் இதே வேலையாக இருப்பார்களேயானால், கணக்குக் கொடுக்கத் தவறினால் அந்த இடங்களிலே அறங்காவலர்கள் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பது தான் நியாயமானது என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில்களில் ஆண்டவனுக்கு, புடவைகள், துணிகள் சாற்றுகிறார்கள். இவற்றைப் பல வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் எலம் விடுகிறார்கள். அதற்குள் இந்தத் துணிகள் பயனற்று, மக்கிப் போய்விடுகின்றன. எனவே, அப்படியில்லாமல், வேண்டிய

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 ஏப்ரல் 2]

புடவைகள், துணிகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, மற்ற வற்றை, ஆண்டிற்கொரு முறை ஏலம் விட்டுவிட வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, பல பத்தர்கள் ஆண்டவனுக்கு நகைகளைப் போடுகிறார்கள். கம்மல், மூக்குத்தி, இன்னும் சின்னச்சின்ன நகைகளை எல்லாம் போடுகிறார்கள். அந்த நகைகளிலும், வேண்டியவற்றை, ஆண்டவனுக்குப் போடக் கூடிய, உபயோகமான நகைகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, மற்றவற்றை நல்ல ஆபரணங்களாக மாற்றியமைக்க முடியும். அப்படி, ஆண்டிற்கொரு முறை இப்படிச் செய்து, அந்த நகைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படியும் ஆண்டவனுக்கு உபயோகப்படாத நகைகள் இருக்குமானால், அவற்றை ஆசாமிகளுக்கு விற்று விடலாம், ஏலத்தின் மூலமாக. இப்படிச் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, நான் அடிக்கடி சொல்லுவது போல, இன்றைக்குப் பல கோவில்களுக்கு என்னென்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட முறையான சுகார்டிகள் கிடையாது. உதாரணமாக, புரசைவாக்கம் ஸ்ரீ கெங்காழிஸ்வரர் கோவிலுக்கு ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை எந்த இடத்தில் இருக்கின்றன, அவற்றை யார் யார் வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள், என்ன வரி கட்டுகின்றார்கள் என்பதையெல்லாம் விவரமாகத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்ற முறையில் அந்த விவரங்கள் அடங்கிய பட்டியல் அங்கிலை. காரணம் ஒன்றுமில்லை.

அங்குள்ள அறங்காவலர்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்படுகின்றார்கள். அறங்காவலர்கள் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை என்றால் ஆபீசர்கள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை மாற்றப்படுகின்றார்கள். இப்படி அதிகாரிகள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை மாற்றப்பட்டால் கோவில் சொத்துக்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று அவர் எங்கே கண்டுபிடிப்பார்? 'Executive Officer' என்று யாரையாவது போட்டால் ஒன்று பிர்மோஷனில் போய்விடுகின்றார்கள் அல்லது 'ஏ' கிளாஸ் அல்லது 'பி' கிளாஸ் என்று வரும் நேரத்திலே மாற்றிக் கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர்ஸ் என்று இருந்தால் குறைந்தது ஐந்து வருஷமாவது இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அறங்காவலர் களுக்கும் ஈ.ஓ.-க்களுக்கும் ஒரு 'அண்டர்ஸ்டேண்டிங்' இருக்கும். கோவில்களின் சொத்துக்கள் எங்கெங்கே, யார் யாரிடத்தில் இருக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கு இருவருக்கும்டையே ஒரு 'அண்டர்ஸ்டேண்டிங்' ஏற்படும். எனவே இப்படி அடிக்கடி மாற்றாமல் மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று போட்டு கோவில்களுக்குள்ள சொத்துக்களைப் பற்றி யெல்லாம் ஒரு முறையான பட்டியல் தயார் செய்ய வேண்டும். நான் தர்மகர்த்தாவாக இருந்ததால் அந்தக் கஷ்டங்களை உணர்ந்து இதைச் சொல்லுகிறேன். இன்று பல தர்மகர்த்தாக்கள் முறையாக வேலைசெய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். எனவே இந்த நிலைமையைப் போக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவில்களுக்குப் பல முறைகளில் வருவாய் இருக்கின்றன. பக்தர்கள் காணிக்கையாகச் செலுத்துகின்றார்கள், கட்டணங்களாகச் செலுத்துகின்றார்கள், உண்டியலில் சேர்க்கின்றார்கள். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு கோவில் திருப்பணிகளைச் செய்ய முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். பல இடங்களிலே கோவில்களும் திருக்குளங்களும் பழுதடைந்து கிடக்கின்றன. எனவே, இப்படிப்பட்ட வருவாயைக் கொண்டு இவற்றைப் பழுது பார்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

பல கோவில்களில் மதச் சார்பான கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றுக் கெல்லாம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். எனவே இத்தகைய பணிகளில் நீங்கள் அக்கறை காண்பித்து, இவற்றின் செலவு போக மிஞ்சியிருந்தால் அவற்றைக் கல்விக்கு அல்லது அனாதை இல்லங்களுக்கு அல்லது பிச்சைக்காரர்கள் விநிதிக்குச் செலவிட்டுக் கொள்ளலாம். மக்கள் மத்தியில் நல்ல கருத்துக்களை, ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கும் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கான வாய்ப்புகள் என்னென்ன என்று ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு என்னென்ன செலவழிக்க வேண்டுமோ அவற்றைத் தயங்காமல் இந்த இலாக்கா செய்தால் தான் ஓரளவிற்குச் சீரமைக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 ஏப்ரல் 2]

அடுத்து, பிச்சைக்காரர்களுடைய மறுவாழ்விற் கு என்று ஏராளமாகச் செலவழிக்கின்றார்கள். இவர்களுக்காக இல்லங்கள் கட்டியிருக்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் பிச்சைக்காரர்கள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றார்கள். அன்றைக்கு இருந்தமாதிரி தான் இன்றைக்கும் கோவில் வாசலில் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள் இவர்கள். அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டோம் என்கின்றார்கள். எங்கே அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போனாகனோ தெரியவில்லை. என்னைக் கேட்டால் கோவில்களில்கூட இரண்டு உண்டியல்களை வைக்கலாம்—ஒன்று கோவிலுக்கும் மற்றொன்று இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுக்கும் என்று. சாமிக்குப் போடுகின்றவர்கள் போட்டும், பிச்சைக்காரர்களுக்குப் போடுகின்றவர்கள் போட்டும்.

இப்போது ஏதாவது பெரிய கோவில்களுக்குப் போனால் என்ன நடக்கிறது, பத்து பதினைந்து பிச்சைக்காரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு “கொண்டா காசு, கொண்டா காசு”, என்று நச்சரித்து விடுகின்றார்கள். எனவே இதைப் போக்க ஒரு வழியைக் கண்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அவர்களில் கூன் குருடர்கள், தொழு நோய்க்காரர்கள் எல்லாம் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். கோவில்களுக்குப் போகும்போது இவர்கள் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டு விடுவதைப் பார்த்தால் பயமாக இருக்கின்றது. எனவே அறநிலைய இலாக்கா கல்விச் சாலைகளை ஆரம்பிக்கின்றதைக் காட்டிலும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு என இடங்களைக் கட்டுவதில் முதலிடம் கொடுத்து, கோவில்களுக்கு வருகின்றவர்களை இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றினால் பரவாயில்லை. இதற்காக உண்டியல் வைத்தால்கூட மக்கள் காசு போடத் தயாராயிருக்கின்றார்கள்.

பெரும் பெரும் கோவில்களில் எல்லாம் அங்குள்ள கலையழகைக் கண்டு களிக்க பல அந்நிய நாட்டு மக்கள் வருகின்றார்கள். அவர்களை யெல்லாம் இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு தொல்லை கொடுப்பதைப் பார்த்தால் நமக்கு வெட்கமாக இருக்கின்றது. இதுதான் இந்த நாட்டில் இருக்கின்றதோ என்று அவர்களே ஐயப்படத்தக்க அளவிற்கு பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை பயங்கரமாக இருக்கின்றது. ஆகவே அறநிலைய இலாக்காவில் உண்டிகளை வரைமுறைப் படுத்துவதோடு, உண்டியலிலிருந்து

1973 ஏப்ரல் 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வரும் பணத்தை எந்தெந்த காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று யோசிக்கும்போது அந்தக் கோவிலின் முக்கியத்துவத்தை அதிகரிக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்யவும் இதுபோன்ற தொல்லைகளைக் குறைக்கவும் யோசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, I fully endorse the views expressed by the hon. Member, Thirumathi T. N. Anandanayaki. I personally feel that the amount that is collected through the process of 'hundi' must be properly utilised. That is a very, very important aspect of the matter which the Hon. Minister must carefully go into. He has brought forward an amendment to indicate how exactly the amount is going to be collected.

But I would like to point out how exactly the amount is being utilised and how exactly the Hindu Religious and Charitable Endowments Board is utilising the funds placed at their disposal and these are the things which have to be carefully gone into. Only then the public will be tempted to give their money in the hands of the temple authorities through hundis. So the public will have to be encouraged to give more and more money to hundis and for that they must have confidence that the money thus collected will be properly utilised.

I shall now give certain examples as to how improper utilisation of money is made by the Department. For instance, I want to refer to the Government Grant and diversion of funds from Common Good Fund held by the Commissioner as Personal Deposit Accounts and also diversion of surplus funds from other temples.

More than 10 lakhs of rupees of Government Funds and Temple Funds have been diverted by the Commissioner to several village temples in Singampuneri Constituency whereas there are several other historical and important temples in Tamil Nadu which require immediate renovation. The amount is utilised for repairing horses in several Ayyanar temples in the said Constituency. What is the reason for spending several lakhs over such village temples in a particular area alone. A higher level judicial

[Dr. H. V. Hande]

[1973 ஏப்ரல் 2]

committee consisting of a High Court Judge should be appointed to go into this matter of diversion of surplus funds of temples and also diversion of funds from Government Grants and Common Good Fund held by the Commissioner in P.D. Account and to examine the necessity, reasonableness, fairness and also the misuse of authority by the present Commissioner of Endowments.

Then I refer to work of Revenue staff posted to work in the Department for collecting data of landed properties of temples in the State. The expenditure on special work by this staff is not properly utilised. How are they going to utilise the amount collected for the purpose for which it is intended. There are a number of such irregularities.

There has been an indiscriminate booking of trunk calls and expenditure thereon. Even for an ordinary matter, trunk calls are booked in the offices of the Department. The regional office trunk call charges per month exceeds Rs. 10,000 which may kindly be seen as lavish particularly in this kind of Department.

Then I come to the use of jeeps. The money collected from the hundials is used for jeeps. All the Assistant Commissioners and Special Deputy Collectors are provided with jeeps. There are about 20 jeeps in the Department. The Congress Government did not sanction jeeps. Now there is heavy expenditure on this account without any substantial work done by the officers.

Then, again the hundi amount collected from the people is spent for claiming of Travelling Allowance by officers. The Commissioner and other high officials are drawing Travelling Allowance. They never attend to any useful official work. The Commissioner undertakes frequent and long journeys without any purpose. His long and frequent and rapid marches should be curtailed and the expenditure should be reduced as it is the public money. This is one aspect of the matter.

Then I come to another aspect of the matter. The other day we had occasion to know how the properties are acquired. Now I want to refer to the sale of Shri Kapaleeswarar Temple land. During August 1972 the Government had acquired 116 grounds of Shri Kapaleeswarar temple in Mylapore, situated near Luz at a cost of Rs. 2,880/- for the Slum Clearance Board.

1973 ஏப்ரல் 2]

[Dr. H. V. Hande]

The ground value in that area is Rs. 20,000 per ground. If a ground at Kottur can fetch Rs. 10,000 surely ground in Mylapore would fetch Rs. 20,000. But what actually happened? They were forced to sell one ground at Rs. 2,880. This was objected to by the Hindu Temple Protection Committee.

The Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments in his letter No. 32092/T1, dated 19th December 1972 called upon both the parties for an enquiry. I would request the hon. Member Thirumathi T. N. Anandanayaki to listen to this. The temple authorities and the Executive Officer did not turn up. The Temple Protection Committee came. But on the other hand.....

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் அவைத் தலைவரைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று பேசுவது முறைதானா?

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): The hon. Member Dr. Hande knows very well that he should address the Chair.

DR. H. V. HANDE : It is not as if that I should always be addressing facing my distinguished friend Thiru N. Veerasami. I am addressing the hon. Member Thirumathi T. N. Anandanayaki through the Chair.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இங்கே தலைவராக இருந்தவர்கள் சேரைப் பார்த்து அட்ரஸ் பண்ண வேண்டும் என்று ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

We have to address through the Chair.

என்பதனால் தலைவரைப் பார்த்துக் கொண்டே பேசவேண்டும் என்கிற நிலை இல்லை. Chair மூலமாகத்தான் மற்றவர்களையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இதில் தவறு இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் மயிலாப்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த காரணத்தினால் அவர் சொன்னதில் ஒன்றும் தவறில்லை. கபாலீசுவரர் கோவில் நிலத்தை எடுத்து மிகச் சலபமாக கிரவுண்டு ரூ. 2,500-க்கு விற்றுவிட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். கோயிலுக்குப் போகிற ஏழைகள் பணம்தான் அது.

[1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் நம் தொகுதியிலுள்ள ஏழைகளைப்பற்றி எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது போதும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் அக்கறையில் என் அக்கறை கொஞ்சமும் குறைந்தது அல்ல, உங்கள் கஜானாவில் இருந்து கொடுப்பதுதானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதா உண்டியலைப் பற்றியது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பலமுறை பேசினார்கள். இப்படி கட்டுப்பாடு இல்லாது பேசித் கொண்டே போனால் 5-ம் தேதி கூட முடியாது. அவ்வளவு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : உண்டியலைப்பற்றிப் பேசும் போது அம்மையார் அவர்கள் எவ்வளவோ சொன்னார்கள். நான் கோவில் சொத்துக்களைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி எல்லாம் லாஜிக்கலாகப் போனால் எப்படி முடியும்? பில்லுக்குச் சம்பந்தப் பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒருவேளை நான் பேசுவது அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாகப் பேசுகிறீர்களா பாதகமாகப் பேசுகிறீர்களா என்பதைப்பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. அவைக்கு முன்னால் இருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும். அவைக்கு முன்னால் இருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி எதிர்க் கட்சியில் இருந்து நீங்கள் எப்படிப் பேசினாலும் நான் கவலைப்படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே பேசுவது முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாகத்தான் இருக்கிறது. கோவில் நிலத்தை ஏழைகளுக்காக வீடு கட்ட குறைந்த விலையில் வாங்கியது அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமானது தான்.

1973 ஏப்ரல் 2]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: முதலமைச்சர் சொன்னது சரி தான். கோயில் நிலத்தை கிரவுண்டு ரூ. 2,880 என்று வாங்கி வீரர்கள். அப்படிக்குறைந்த விலைக்கு வாங்கினது நியாயந்தானா என்று கேட்டவர்கள்மீது ரூ. 25,000 டெபமேஷன் நோட்டீஸ் அனுப்பினீர்கள். ஆனால் பணக்காரர் நிலத்திற்கு 50 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பணக்காரருக்கு 50 லட்சம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார். அவர் ஹவுசிங் போர்டுக்குக் கொடுக்காது ப்ளாட் பண்ணிக்ரவுண்டுக்கு 18 ஆயிரம் என்று விற்ப்புநிறுத்தங்கூட விற்ப்புருக்க முடியும். ஹவுசிங் போர்டு வியாபாரம் தான் பண்ணுகிறது. 400 க்ரவுண்டை, க்ரவுண்டு பத்தாயிரம் என்று 50 லட்சத்திற்கு வாங்கி, க்ரவுண்டு 18 ஆயிரம் என்றுதான் விற்கிறது. பணக்காரருக்கு அரசாங்கம் ஏதோ கொடுத்துவிட்டது என்று சொல்வது இருக்கட்டும். இப்போதுகூட அவர் கொடுத்த பணம் போதாது என்று கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார். இதற்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு வாங்கியதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இங்கே தனி மனிதனிடத்தில் வாங்கும்போது 50 லட்சம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் போதாது என்று அவர் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார் என்கிறீர்கள். அங்கே கோயில் நிலங்களை க்ரவுண்டு ரூ. 2,880 என்று வாங்கியிருக்கிறீர்கள். சமுதாயச் சொத்தாக இருக்கிற கோயில் நிலத்திற்கே இந்த விலை கொடுத்திருக்கிறபோது அங்கே மட்டும் அந்தப் பணக்காரருக்கு அவ்வளவு விலை ஏன் கொடுக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தப் பணக்காரரே ப்ளாட் போட்டு தம் நிலத்தை விற்ப்புநிறுத்தம் என்ன செய்வது?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர் ஒருக்காலும் விற்ப்புருக்க முடியாது. இவ்வளவு பெரிய இடத்தை விற்ப்புருக்க முடியாது. நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் அவற்றை ஆர்ஜிதம் செய்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். எப்படி மயிலாப்பூர் நிலத்தை வாங்க முடியுமோ அப்படி வாங்கியிருக்க வேண்டும்.

[1973 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அது டிரஸ்டி பிராபர்டி. நாம் அதைத் தடுக்க முடியுமா என்பது இருக்கட்டும். இப்போதே அவரது சகோதரர் முத்தையா செட்டியார் தம்முடைய நிலங்களைப் ப்ளாட் போட்டு விற்றுக் கொண்டதான் இருக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அப்படி என்றால் அர்பன் லான்ட் சிலிங் கொண்டு வருவதற்குள் இப்படி நிலங்கள் விற்கப்படுவதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அர்பன் லான்ட் சிலிங் கொண்டு வருவது பற்றியே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இது சிதம்பரம் செட்டியாருக்குச் சொந்தமான நிலம்—டிரஸ்டி பிராபர்டி—நிலம் எப்படி வந்தது என்பது பிரச்சினை அல்ல. அவர் அப்படியே கொடுக்கத் தயாராக இருந்தார். வாங்கிற்று.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : டிரஸ்டிகளை ஒழிக்க மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அறக்கட்டளைகள் பற்றிய சட்டத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். படித்துவிட்டுச் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் நிறைய மசோதாக்கள் இருக்கின்றன சப்ஜெக்டைவிட்டு இப்படி பைபாஸ் பண்ணிப் போவதை நான் அனுமதிக்க முடியாது. ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை சொல்லியாகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கபாலி கோயில் நிலத்தை பற்றி இந்த அவையில் நான் பலமுறை விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஒரு சங்கத்தின் சார்பில் தீர்மானம் போட்டு, இந்தத் துறையைப்பற்றி அவதூறக நடந்து கொண்டதற்கு சட்டதிட்டங்களின்படி நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிலத்தில் பல்லாண்டு காலமாகக் குடிசை போட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்த மக்களுக்கு, குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் அங்கேயே வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்த நேரத்தில் இந்தக் கோவில் நிலம் மட்டும் அல்ல, குன்றக்குடி ஆகினத்தைச் சேர்ந்த நிலம்கூட இதே விலைக்கு

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு ஆதினகர்த்தரால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டு, வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோவில் நிலத்திற்கான விலையும் அறங்காவலர்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பேரில்தான் ஆணையர் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்.

அதோடு இங்கே வாழ்ந்து வருகிற ஏழைகளை அப்புறப்படுத்த, இதுபோல நகரத்தில் வேறு இடங்களிலும் வாழ்ந்து வருகிற ஏழைகளை அப்புறப்படுத்த எந்தவிதமான வழிமுறைகளும் கிடையாது. குடிசை போட்டு வாழ்ந்து வந்த மக்களுக்கு அங்கேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அறங்காவலர் நிர்ணயித்த விலையில்தான் அந்த நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஆண்டுக்கு 400 ரூபாய் என்ற குத்தகைக்கு அந்த நிலத்தில் குடியிருந்தவர்கள் அதனை எடுத்திருந்தார்கள். அந்தக் குத்தகையைக்கூட பல ஆண்டுகளாகக் கொடுக்காமல் இருந்தவர்கள் பலர். அதுகூட, சரியாக வசூலாவது இல்லை. இரண்டு ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள், வாடகை பாக்கி இருந்து கொண்டே வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது சமார் ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் அந்த நிலத்தை குடிசை மாற்று வரியத்திற்கு விற்றுவிட்டதற்குப் பின்னால், அந்தப் பணத்தை வங்கியில் போட்டதில் ரூ. 40,000-க்கு மேல் வருமானம் வந்திருக்கிறது. ரூ. 400 வந்த இடத்திலே இப்பொழுது ரூ. 40,000-க்கு மேல் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன தவறு? அறநிலையத் துறை சட்டத்தில் கோயில் நிலங்களை இனமாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று வழி வகுத்திருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் வழி இருக்குமானால், குறைந்த விலையில் மட்டுமல்லாமல், இனமாகக்கூட, ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இங்கு இனமாகக் கொடுத்த மாதிரி, மற்ற அறக்கட்டளைகளுக்காக ரூ. 50 இலட்சத்துக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்வதாக நினைத்துக் கொண்டு சொல்கிறார். நான்கு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், தான்தான் சாமர்த்தியசாலிபோல் நினைத்துக் கொண்டு, ரூ. 50 லட்சத்துக்குக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்வது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 ஏப்ரல் 2]

கொஞ்சம் கூடப் பொறுப்பற்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கு லாண்ட் அக்குவிசிஷன் அதிகாரி நிர்ணயித்த விலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கொடுத்தது தவறு என்றால், நீதிமன்றத்திற்குப் போகலாம், வேறு வழியில் சொல்லலாம், அல்லது ஊழல் புகாரிலே சொல்லலாம். அதிலே தவறு கிடையாது. பத்திரிகைகளில் விளம்பரத்திற்காக இவ்வாறு அவர் சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நானும் பொறுப்பற்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறார் என்று சொல்ல முடியும். அது பெரிதல்ல. ஒருவருக்கொருவர் காமப்ளிமென்ட்ஸ் சொல்லலாம். எங்கள் பேச்சுக்கு முதலமைச்சர், பதில் சொல்லலாம். நாங்கள் பதில் சொல்லக் கூடாதா? எங்கள் வாய்க்குப் பூட்டு போடுகிறீர்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வாய்க்குப் பூட்டுப் போடவேண்டாம். திறந்தபடியே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். யாரும் பூட்டுப் போட வேண்டாம். (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே குறுக்கீடு) தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் குறிப்பிட்டது (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே குறுக்கீடு) நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள்? நீங்கள் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அசெம்பிளியா, என்ன இது?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அசெம்பிளிதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது முறையற்றது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் இடம் கொடுத்தேன்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இடம் கொடுத்தால், பேசும்பொழுது உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறீர்களே, அப்படிச் செய்யக் கூடாது, பேசக் கூடாது. மறுபடியும் எழுந்து பேச வேண்டும். உட்கார்ந்துகொண்டு பேசக்கூடாது.

இரண்டு நாளைக்கு முன்பே பேசப்பட்டது கோட்டூர் நில விவகாரம் பற்றி. அதற்குப் பதில் அளித்தாகிவிட்டது. இப்பொழுது கோயில் உண்டியலை எப்படி முறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதுபற்றி விவாதிக்கிறோம். இதைப்பற்றித்தான் பேச வேண்டும். கோட்டூரைப்பற்றி பேசக் கூடாது.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள் என்றால், அம்மையார் அவர்கள் கோயிலைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லைகளை ஒழிப்பதற்காக உண்டியலை முறைப்படுத்தவேண்டுமென்று பேசினார்கள். நீங்கள் கோட்டேர் நிலத்தைப்பற்றி இணைத்துப் பேசியிருக்கிறீர்கள். மைலாப்பூரில் கோயில் நிலத்தில் ஏழைகள் குடிசைகள் போட்டிருந்ததால், அக்கோவிலின் அறங்காவலர்கள், தாங்களே குறைந்த விலைக்கு விற்க முன் வந்தார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் கண்ணப்பன் அவர்கள் விளக்கியாகி விட்டது. அந்த அறக்கட்டளை நிலத்தில், கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கணக்கான மக்கள், ஏழைகள், குடிசைபோட்டு வாழ்கிறார்கள். அங்கிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு யாராலும் இயலாது. அரசாங்க புறம்போக்காக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலமாக இருந்தாலும், இப்படி அவர்கள் ஆக்கிரமித்து விட்டால், அவர்களை அப்புறப்படுத்துவது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அப்பிரச்சினையை நேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே தான், இந்த இடத்திலே வீடு கட்டித் தருவோம் என்று குடிசை மாற்று வாரியம் சொன்னதன் பேரில், குறைந்த விலைக்கு அந்நிலத்தைத் தருவோம் என்று அறங்காவலர்கள் கூறினார்கள். இதற்குப் பிறகும், அதைப் போல் கோட்டேர் நிலம் என்று சொன்னால் அது அர்த்தமற்றது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மசோதாவைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹரண்டே அவர்கள், உங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் நான் சலுகை கொடுக்கிறேன் என்பதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. உங்களை என்றைக்காவது பேசவேண்டாமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேனா? இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து இவ்வளவுதூரம் விலகிப் போகிறீர்கள் என்று சொன்னால், நீங்கள் வேறு பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டதற்குப் பிறகு அமைச்சர் பதில் சொல்கிறார். அமைச்சர் பதில் சொல்லியதற்குப் பிறகு நான் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். இப்பொழுது இந்த 'பில்'லை பாஸ் பண்ணவேண்டும், அதற்குப் பிறகு இன்னொரு

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1973 ஏப்ரல் 2]

பில்லை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிப் பேசுங்கள். திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கிறார். என்ன, கேளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இங்கே பேசுகின்றபொழுது, முதலமைச்சர் அவர்கள், உட்கார்ந்து கொண்டு பேசக்கூடாது என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி ஒரு மெம்பர் இன்னொரு மெம்பருக்கு உத்தரவிடலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது உத்தரவல்ல. சபையினுடைய மரபை அவர் நினைவூட்டுகிறார். (திரு. எம். சுரேந்திரன் உட்கார்ந்து கொண்டே குறுக்கீடு). நீங்கள் உட்கார்ந்துகொண்டுதான் பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது. ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆனால் கேட்பது வேறொன்றாக சமயத்திலே ஆகிவிடும். எனவே, நின்று பேசினால் பதிவேட்டிலே கூடப் பதிவு செய்யப்படும். உட்கார்ந்து கொண்டு பேசினால் நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியாது. பதிவேட்டிலே பதிவாகவில்லையென்ற காரணத்தினால் இஷ்டம்போல் பேச உங்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அது முறையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் திரும்பத் திரும்பப் பழைய பிரச்சினையையே பேசுகிறார். ஏற்கனவே அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறீர்கள். பேசியதைத் திரும்பத் திரும்பப் பேசுவது முறையல்ல. அது நேரத்தை வீணாக்குவதாகும். கோயில் உண்டியல் பணத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் தர இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லிய நேரத்திலே, கோயில் பகுதியிலே போடப்பட்டிருக்கிற குடிசைகளை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்புறப் படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, அதே மாதிரியாக, அந்த இடத்திலே கூடச் சிலபேர் குடிசை போட்டுக்கொண்டு, அந்த மாதிரி குடிசைப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று கோட்டுரிலேகூடப் பயன்படுத்தலாம் என்றுதான் நான் பதில் சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற பதில் புதிது, புதிது; மாண்புமிகு

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

முதல்மைச்சர் அவர்கள் புதிது புதிதாக, விந்தையாகப் பதில் சொல்கிறார் என்று சொல்லவில்லை. புதுக் கருத்தைச் சொல்கிறார்கள், புதுத் தகவலைச் சொல்கிறார்கள். பழைய விஷயமாக இருந்தாலும் அவர் புதிதாகக் கருத்துச் சொல்வதால், பதில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் கிடையாது. பார்ட்டிக்குலரா, உங்களுமேல், நீங்கள் குற்றம் செய்தீர்கள் என்று நான் சொல்லப் போவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசி முடித்து விட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். உண்டியலைப் பற்றி பேசுவதானால் அனுமதிக்கப் போகிறேன். இல்லை யென்றால், நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள், நான் சொல்லக் கூடாதா? . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு,

I am not going to allow this. The main Bill has been completely forgotten.

DR. H. V. HANDE: Because you are not allowing me, as a protest I am sitting down.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சபையினுடைய கான்ட் புரசீடிங்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையிலே பேசுவதானால் . . .

DR. H. V. HANDE: You are not allowing me to give a reply; as a protest I am sitting down, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது நல்ல பார்லிமென்ட்ரி பிராக்டிஸ் அல்ல. நீங்கள் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்தால், இன்றைக்கு பேரவையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த மசோதாவைப்பற்றி செய்திகள் வெளியே வராது. வேறு விவாதம் என்ற செய்தி வெளியே வருவது பேரவையினுடைய மரபுகளுக்கு நல்லதல்ல. மைலாப்பூர் தொகுதி உறுப்பினர் கூட, சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றி, உண்டியலைப் பற்றித் தான் சொன்னார்கள். மூல மசோதாவை மறந்து வேறு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஏப்ரல் 2]

விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசவில்லை. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே பேசுகிற நேரத்திலே சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் அதற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மசோதாவை விட்டுவிட்டு, தொலைவிலே போய், வேறு விஷயத்தைப் பேசிய காரணத்தினால்தான் பதில் அளிக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்கிறது. உண்டியலைப் பற்றிப் பேசியிருந்தால், தகவல் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும், விளக்கம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும். பதில் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இப்பொழுது கூடச் சொன்னார்கள், 'குடிசை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், அதை நான் எடுக்கச் சொல்லவில்லை (குறுக்கீடு)—உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறீர்கள். தயவுசெய்து அப்படிச் செய்ய வேண்டாம்—இங்கு குடிசை போட்டதை எடுக்கச் சொல்லவில்லை. கோட்டரிலேயும் ஏன் முதலிலேயே குடிசை போட்டுவிட்டு, குறைந்த விலைக்கு நிலத்தை கேட்கக் கூடாது' என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இதற்கு நாங்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா?

மைலாப்பூரில் பல ஆண்டுகாலமாக, ஏழை மக்கள் குடிசை போட்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஒருவராவது அவர்களிடத்திலே புதிதாகக் குடிசைகளைப் போடச் சொல்லி, குடிசைகளை அப்புறப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த விலைக்கு நிலத்தை கொடு என்று சொல்வதற்கும், அவர்களாக இந்த காரியத்திற்காக நிலத்தைக் குறைந்த விலைக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. குடிசைகளைப் பிரிக்க வேண்டாம், அதை நல்ல வீடுகளாகக் கட்டித் தருவதாக இருந்தால், குடிசை மாற்று வாரியத்திற்குக் குறைந்த விலைக்கு அந்நிலத்தைத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களே சம்மதித்துத்தான் நடந்திருக்கிறது. அங்கே அரசாங்கமே, குடிசைகளைப் போடச் சொல்ல முடியுமா? ஆகவே, குறைந்த விலைக்குக் கொடு என்று சொல்ல முடியுமா? இங்கு அவர்களாகச் சம்மதித்து, குடிசை மாற்று வாரியம் பெற்றிருக்கிறது. அங்கு, அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு விறியோகிக்கிறோம்.

1973 ஏப்ரல் 2]

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த விளக்கம் தந்தார்கள். இருந்தாலும், அறங்காவலர்களாலும், தனிப்பட்டு அவர்களே விலையை முடிவுசெய்து கொடுப்பதைக் காட்டிலும், அங்கேயும் நில ஆர்ஜித சட்டப்படி, நிர்ணயம் செய்யலாமே. செட்டியாருடைய அறக்கட்டளைக்கு பேசி விலையை நிர்ணயித்ததுதான் 'அப்பூஸ் ஆப் பவராக்' இருக்கிறது. இந்தக் கோவில் உண்டியலைப் பொறுத்த வரை, அறங்காவலர்கள் மட்டும் கொடுத்த சொத்து அல்ல. பக்தர்கள் கொடுக்கிற சொத்து லாண்ட் அக்குனிசிஷன் ஆக்ட் படி, அதற்கும் நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கலாமே...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பக்தர்கள் ஆண்டவன் சாப்பிடுவதற்காக மாத்திரமல்ல, ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட ஏழைகள் வாழ்வதற்காகவும் தான் போடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கோட்டூர் பிரச்சனையை இங்கே கொண்டு வந்தார்கள். கோட்டூர்புரத்திலே குடிசைகளை அகற்ற முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன, அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே என்று கேட்டார்கள். கோட்டூர்புரத்திலே எந்தவித குடிசையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் முடித்துவிடுகிறேன். உண்டியல் பணத்தை பல இடங்களிலே ஹெச். ஆர். அன்ட் சி. இ. போர்டு சரியாகச் செலவு செய்யவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வருவதற்கு முன்பாக நான் சில ஆதாரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்டியல் பணம் சீரான வகையிலே, செம்மையான வகையிலே செலவு செய்யப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலிலே சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப்பற்றியும் இதற்கு அனுசூலமாக இருக்கிற முறையிலேயும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1973 ஏப்ரல் 2]

குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், சிறந்த நல்ல யோசனைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பித்தளைப் பாத்திரங்கள், வெண்கலப் பாத்திரங்கள் இவைகள் எல்லாம் நன்கொடையாக வந்தால் அவற்றை முறைப் படுத்தி விற்று அதற்கான நிதியை கோயில் நிதியோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அந்த முறையிலே நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே தேவஸ்வம் போர்டிலே உள்ள கோயில்கள் விவரங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், அந்த விவரங்கள்பற்றி என்னிடத்திலே தகவல் இல்லை. கோயிலுக்கு வருகின்ற எந்தப் பாத்திரமாக இருந்தாலும் கோயில் நிதியிலே—ஆண்டுதோறும் ஏலம் விடப்பட்டு—சேர்க்கப் படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அவர்கள் சொன்ன கோயில்களைப்பற்றி விசாரித்து பாத்திரங்கள் இருக்குமானால் அவற்றையும் நல்ல முறையிலே கோயில் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உண்டியல் பணம், அர்ச்சனைப் பணம் எல்லாவற்றையும் வங்கியிலே போட வேண்டுமென்ற கருத்தை உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்டியலை உடைக்கிற நேரத்திலே அறங்காவலர்கள், நிர்வாக அதிகாரிகள் இவர்களோடு மட்டுமல்ல வங்கியினுடைய பிரதிநிதி களும் அங்கேயிருந்து உண்டியல் பணத்தை எண்ணி—பெரிய கோயில்களைப் பொறுத்தவரையிலே—முடித்தவுடன் உடனடியாக பணத்தை வங்கியிலே போடுகின்ற முறைதான் இருந்து வருகின்றது. அந்த முறையே தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் பேசும்பொழுது பலவகையான உண்டியல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை யெல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவற்றை முறைப் படுத்துவதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். உண்டியல்களிலேயிருந்து களவு போகாமல் தடுப்ப தற்கும் வருகின்ற வருமானத்தை ஒழுங்காகச் செலவு செய்வ

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

தற்கும், உண்டியல்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உண்டியல்களை உடைக்கும்பொழுது அறங்காவலர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அறங்காவலர்களும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கருத்துத் தெரிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது தனியார் கோயிலுக்காக வசூல் செய்வதைத் தடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். எல்லோருமே நேர்மையாக வசூல் செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. கோயில் என்ற பெயராலே தவறாகச் செய்வார்கள், ஆகவேதான் குறிப்பாக அறங்காவலர்கள் அல்லது மேல் அதிகாரிகள் இவர்களின் அனுமதி யோடுதான் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அந்த முறையே தொடர்ந்து இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துணிகள், புடவைகள் எல்லாவற்றையும் ஆண்டுக்கொரு முறை ஏலம் விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பக்தர்கள் ஆண்டவனுக்குப் போட வேண்டுமென்று காணிக்கையாகக் கொடுக்கின்றவைகளைத்தவிர மற்றவற்றை ஏலம் விட்டு கோயில் நிதியிலே அந்த நிதியைச் சேர்க்கிறோம். எதிர்காலத்திலேயும் அது தொடர்ந்து செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உண்டியலிலே போடப்பட்டிருக்கின்ற நகைகளை முறையாகக் கணக்குவைத்து அங்கே அங்கேயுள்ள மணியக்காரர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாம் அந்த நகைகள் எவ்வளவு எடை உள்ள நகைகள், என்று எல்லாம் பார்த்து ஒரு பட்டியலை வைத்து முறைப்படி பட்டியலிலே பதிவு செய்துகொள்கிறார்கள்; அதைப் பற்றி மேலதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை மேலும் நல்ல முறையிலே கண்காணிக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில்களுக்கு என்ன என்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் என்ன என்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சொத்து பராமரிப்பு ரிஜிஸ்டர் ஒன்று வைத்திருக்க

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1973 ஏப்ரல் 2]

கிரார்கள். அந்த ரிஜிஸ்டர் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னதாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் மீண்டும் அதைப் பரிசீலனை செய்து புதிதாகச் சொத்துக்கள் சேர்ந்திருந்தாலும் அல்லது குறைந்திருந்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் முறையாக அந்த ரிஜிஸ்டரிலே கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிதியிலிருந்து திருப்பணிகள் செய்ய வேண்டும், மதச் சார்புள்ள காரியங்களுக்கே கோயில் நிதியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று முதலிலே சொல்லிவிட்டு, பிறகு சொல்லும் பொழுது பிச்சைக்காரர் விடுதிகள் ஏராளமாகக் கட்ட வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு இடம் கொடுக்கின்ற முறையிலேதான் கோயில் திருப்பணிகளை முதலிலே நாம் செய்கிறோம், பிச்சைக்காரர்கள் அல்லது ஏழைகள் இவர்களுக்கான காரியங்களையும் செய்கிறோம். இரண்டு கருத்துக்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வலியுறுத்திய காரணத்தினாலே தொடர்ந்து அந்த இரண்டு காரியங்களும் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கோயில் வாசலிலே நின்று கொண்டு பிச்சை கேட்கிறார்களே அவர்களால் கோயிலுக்கு வருகிறவர்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. கோயிலுக்கு வருகின்ற பிச்சைக்காரர்களுக்காகத் தனியாக விடுதி கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். அன்னிய நாட்டிலிருந்து எல்லாம் வருகிறார்கள், உள் நாட்டிலேயிருந்தும் ஏராளமானவர்கள் அன்றாடம் கோயிலுக்கு வருகிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் என்ன நினைப்பார்கள். அதற்காகத்தான் சொன்னேன், கோயிலோடு இணைந்த பிரச்சனையானதாலே இதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஏற்கனவே அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மிகப் பெரிய கோயிலான பழனியில் படியிலே நின்று பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்காக பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி ஏற்படுத்தி வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் என்ன வசதிகள்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

செய்து கொடுத்தாலும் அவர்கள் அங்கே தங்குவதற்கு முன் வருவதில்லை, பிச்சையெடுப்பதிலேதான் நிம்மதி என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதியிலே சேர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் விரைவிலே எடுப்பதற்கு வழிவகைகள் காணப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆணையாளர் நீண்ட தூரம் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள், அதிகமாக டிராங்கால் செய்கிறார்கள், ஏராளமான ஜீப்புகளை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டிலே நாம் 700 கோயில்களுக்கான திருப்பணிப் பொறுப்பு களை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தோம். இந்த ஆண்டிலே 1,500 கோயில்களுக்கான திருப்பணிகளைச் செய்ய இருக்கிறோம். ஆகவே அவற்றை யெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து கடமைகளை ஆற்றுவது ஆணையாளர்களுடைய தலையாய கடமையாக இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்து அங்கங்கே உள்ள நிலைமைகளைப் பார்த்து அதற்குப் பின்னாலேதான் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

ஜீப்புகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்....

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir.

(The Hon. Minister did not yield)

Sir, I am on a point of order. First of all the Minister should not wave me like this. I have yielded when I was speaking. He thinks too much of himself (Interruption). You should not wave me like that (Interruption). நீ உட்கார்ந்து கொண்டு பேசலாமா இதுதான் Manners—ஆ? பல விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன், புரிந்துகொண்டு பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே....
(திரு. துரை முருகன், திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் எழுந்து நின்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே உட்காருங்கள், துரைமுருகன் உட்காருங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு இந்தப் பேரவையிலே நடந்துகொள்கிற முறையைப் பற்றி வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் யாருடனும் தனியாகப் பேசவேண்டாம், நான் சொல்

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்] [1973 ஏப்ரல் 3]

கிறேன். நேரடியாக ஒரு அமைச்சரைப் பார்த்து ஒரு உறுப்பினர் பேசவேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். உட்காருங்கள் என்று சொன்னால், உட்கார் முடியாது என்றால் இந்தப் பேரவையை நடத்திக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை.

(2) நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) அமைச்சரைக் குறித்து ஓர் உறுப்பினர் பயன்படுத்திய சில சொற்றொடர்கள் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஒரு அமைச்சரைப் பார்த்து டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், நீண்ட நாட்கள் அனுபவம் பெற்ற உறுப்பினர் அவர்கள், 'மேனாஸ் இல்லை' என்றும், 'நீ' என்றும் பேசுவது முறையல்ல. இவைகள் எல்லாம் பதிவேட்டில் இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I rise on a point of order. So far as discussions in the House are concerned, we are governed by Rule 63 of the Assembly Rules. It is specifically laid down that—

'A member present at a sitting of the House and not speaking—

(i) shall not read any newspaper except in connection with the business of the House,

(ii) shall maintain silence,

(iii) shall not interrupt a member, while speaking by disorderly expressions or in any other disorderly manner,

(iv) shall bow to the Chair when taking or leaving his seat,

(v) shall not pass between the Chair and any member who is speaking,

(vi) shall not stand or leave the House when the Speaker is addressing the House'

We have to see whether we are observing these rules. As a matter of fact we will have to consider that. I think the members of the Opposition are as much bound by these rules as the members of the ruling party and there is no exception to members of the ruling